

784,3; hāris jāś 805,1; pūrisāt 853,21; ānikam 874,3; etaṣēbhis 875,7; jyōtisas 892,2; paridhīn 965,4; nimiruci 977,5.
 -ie 23,17; 59,3; 61,15; 104,6; 135,3; 327,5. 6; 355,4; 452,5; 722,8; 809,41. — 2) 487,4 (mahādhanē tanūsū apśū); 806,1 (asmin spardhante — nā vīṣas).
 -ye 191,10; 391,5; 485,2.
 (sūrya-tvac), sūria-tvac, a., dessen Haut oder Oberfläche wie die Sonne strahlt.
 -acam 2) apālām indra trīs pūtvī, ākrīnos — 700,7.
 -acā 1) rāthēna 47,9; 628,2.
 (sūrya-raçmi), sūria-raçmi, a., der Sonne Strahlen [raçmi] habend, wie die Sonne strahlend.
 -is savitā 965,1.
 (sūrya-çvit), sūria-çvit, a., sonnenglänzend [çvit von çvit].
 -itas [N. p.] (grāvānas) 920,5.
 sūrya, sūriā, f. [von sūrya], Bezeichnung der Sonne, sofern sie als weiblich gedachte Gottheit aufgefasst wird; sie ist Tochter des Savitar (911,9), der Lauf der Sonne wird (911,7—16) als die Fahrt der glänzend geschmückten Suria zur Vermählung mit den Aṣvinen aufgefasst. Sie erscheint (911,20—41) als Urbild, als Repräsentantin der Braut, und ist als solche zuerst Gattin des Soma, der sie dem Gandharven, dieser dem Agni und Agni dem menschlichen Gatten übergibt (911,40. 41).
 -ie 911,16.
 -ye 911,20.
 -iā 167,5; 911,7. 10; 427,5 ā yād vām (aṣvīnos) — rātham tisthat.
 -yā 911,12.
 -iām 340,1; 911,15. 34.
 -yām 911,9. 38.
 -iāyē 499,4; 642,1; 911,17.
 -iāyās [G.] vahatūm 184,3; 911,14. 35; pātī 339,6 (aṣvīnō); puṣtīm 504,6.
 -yāyās [G.] vāsas 911,6. — aṣvīnā varā 8; vahatūs 911,13.
 sūryā-candramās, m., Sonne [sūrya] und Mond.
 -āsā [du.] 102,2. — āsō [dass.] 405,15; 1016,3.
 sūryā-mās, sūriā-mās, m., die letztere Form nur 703,2, Sonne und Mond.
 -āsā [du.] 703,2; 890,3; 894,10; 918,12; 919,5.
 (sūryā-vasu), sūriā-vasu, a., die Suria [sūriā] als Gut besitzend.
 -ū [V.] acvinā 584,3.
 (sūvan), a., gebärend [von 2. sū], in bahu-sūvan.

WÖRTERB. Z. RIG-VEDA.

sr [Cu. 502], Grundbegriff: rinnen, strömen daher: rennen, eilen. 1) rinnen, strömen, so auch Caus. med. 2) eilen; 3) hinrinnen zu [A., ācha oder abhi m. A.]; 4) hineilen zu [A., L.]; 5) strömen = Wasser strömen lassen.

Mit ācha hinrinnen zu [L.].
 ānu 1) auf einer Bahn [L.] entlang rinnen; 2) jemandem [D.] nacheilen, zur Hilfe eilen.
 āpa herabgleiten, herabfallen von [Ab.].
 ā hineilen zu [ācha m. A.].
 vī ā hindurcheilen zu [A.].
 pārā forteilen, davon eilen.
 pāri umströmen, strömen umgeben [A.].
 prā 1) vorströmen, strömen; 2) jemandem [D.] strömen, rinnen; 3) hervorströmen aus [Ab.]; 4) voreilen,
 vordringen; 5) vordringen zu [A.]; 6) die Arme [A.] vorstrecken; 7) Int. sich ausdehnen.
 āti prā Int. überholen, übertreffen [A.].
 ānu prā Caus. nach und nach hervorgehen lassen [A.].
 ūpa prā Int. hindringen zu [A., L.].
 vī prā sich weit verbreiten.
 vī 1) durchströmen [A.]; 2) sich ausbreiten; 3) jemandem [D.] etwas [A.] hingeben; 4) zer-rinnen s. visarmān.
 sām zusammen rinnen mit [L.].

Stamm I. sīsīr:

-arti prā 6) bāhāvā 229,2.
 -rate [3. p. me.] prā 4) yās (usrās) 861,5 (sūriasya raçmibhis).
 -ratus [3. du. mit End. des Perf.] 2) yā 1028,2.

sisīr:

-arṣi 4) apās 266,5.
 -rtam [2. du.] prā 6) bāhāvā 578,5.
 -rate 1) havyāni 286,2 (tūbhyam); saptā sindhavas 778,6. — prā 1) jirāyas 208,3. — 2) vāyāveçubhrās 202,3; vām bhāgadhyāni 1028,1. — 3) dhenāvas ūdhnas 318,6. — 5) bhānāvas nākam ācha 355,1.

Stamm II. sāra:

-at [Co.] 2) — padā nā-dāksinā parāvīk 887,8; saranyūs 887,23. — 4) jārās nā yōṣa-nām 813,14.
 -an 1) āpas 313,3.
 -ā (Prāt. 465,17) pāri nas soma rasā iva viṣṭāpam 753,6.

sara:

-at āpa usās ānasas 326,10.

Impf. āsara:

-am 4) yāsya idām dū-tis — parākāt 934,4.
 -as 4) yāsya idām dū-tis — parākāt 934,3.
 -at pāri viçvā bhōjanā 799,6.

asara:

-as 3) 4) vājam āchā 822,4.
 -at 1) mahi iva rītīs 215,14. — 2) ātyas nā 798,44. — 3) 4) sōmas vājam iva 774,16; 749,5. — āchā pavitre 804,2. — vī ā esā (sōmas) divam 715,8 (tirās rājānsi). — pārā dadhikrās 334,9 (sahāsres). —